

FIATAL FA SÓHAJTÁSA A SZÉLLEN.

*Ifjú vagyok, erős és karcsún
Felnyujtanám ágam az égre.
De elrejtett engem a sorsom
Sötét erdő vak sűrűjébe.
Ott élek hallgatag.*

*Vihar veri és szaggatja a földet,
Az erdő zúg és szédülten remeg . . .
. . . Fialat fa sóhajtását a szélben
Ki vigyázza s vajjon ki érti meg!
Csak állok hallgatag.*

*Nehéz felhők futnak felettünk!
S a hold, mely régen kedvemet keresve
Ezüst csókot dobott le hozzám,
Eltrémült arccal jön fel néha este . . .
S én nézem hallgatag.*

*Oly messze minden szépség és ígélet . . .
Tavaszi, napfény, virágok éke . . .
. . . Nem mindegy, vajjon sorvad-e vagy sarjad
Fialat fa az erdő sűrűjébe?
Sóhajtom hallgatag.*

*Napfény nem ér. Dalom elszáll a szélben.
Nem is élek: csak álmod álmodom,
S ezer ki nem nyílt szirmom ölében
A tiszta mézet fájva hordozom . . .
Hallgatva hordozom.*

Rolla Margit.